

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/43/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200421
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012200421.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu: U. T., H., zast. Mgr. Juraj Kindl, advokát, so sídlom Krížna 21, Bratislava, korešpondenčná adresa: Námestie slobody č. 10, Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovanej zo dňa 27.12.2011 č. 59556-2/2011-BA, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/61/2012-27 z 20.6.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/61/2012-27 zo dňa 20. júna 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovanej o potvrdení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o nepriznaní nároku na dávku garančného poistenia.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu vyplýva, že zamestnávateľ žalobcu, ktorým bola v období od 01.07.2008 do 31.07.2009 spoločnosť ALLTEC & GLOBTECH Co.s.r.o. sa stal platobne neschopným dňom 08.04.2011. Žalobca požiadal o dávku garančného poistenia na uspokojenie mzdových nárokov nevyplatených zamestnancovi, ktorého zamestnávateľ sa stal platobne neschopným. V žiadosti uviedol, že si uplatňuje neuspokojený nárok z pracovnoprávneho vzťahu za obdobie od 01.03.2009 do 31.03.2009 v sume 537,89 Eur a od 01.07.2009 do 31.07.2009 v sume 1 271,33 Eur. Krajský súd konštatoval, že výklad ustanovenia § 103 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. prezentovaný žalobcom nie je správny. Podľa názoru súdu je v ustanovení § 103 ods. 2 zákona zakotvený časový rozsah, do ktorého musia spadať neuspokojené nároky z pracovnoprávneho vzťahu, ktoré môžu byť uspokojené dávkou garančného poistenia. Začiatok tohto časového rozsahu je ohraničený o.i. poslednými 18 mesiacmi predchádzajúcimi začiatku platobnej neschopnosti zamestnávateľa (ak skončenie pracovnoprávneho vzťahu predchádzalo vzniku platobnej neschopnosti), ako je tomu v danom prípade. Nakoľko žalobcom požadované neuspokojené nároky do zákonom stanoveného 18

mesačného časového obdobia nespádali, nárok na dávku garančného poistenia žalobcovi nevznikol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie a žiadal, aby odvolací súd žalobe vyhovel. Žalobca v odvolaní uviedol, že skutkové okolnosti prípadu nie sú sporné a predmetom konania je teda iba právna otázka, a to konkrétne výklad ustanovenia § 103 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. Žalobca nesúhlasil s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu, ktoré považoval za nedostatočné. Nesúhlasí ani s konštatovaním súdu, že žalobcov výklad ustanovenia § 103 zákona nie je správny a poukázal na rozsudok KS Banská Bystrica č. k. 24S/79/2012 -50 v obdobnej veci, kde sa súd priklonil k názoru žalobcu.

Žalovaná žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „odvolací súd“ alebo „najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu na základe odvolania, ktoré bolo podané subjektom na to oprávneným (§ 201 O.s.p.), v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), ktoré spĺňa náležitosti vyžadované zákonom (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je takýto opravný prostriedok prípustný (§ 250ja ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p.). Najvyšší súd na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie, pretože v tom nevidel rozpor s verejným záujmom, nepovažoval to za potrebné a dokazovanie nevykonával (§ 250ja ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd, ako súd odvolací, po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Najvyšší súd preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p.) rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil na mieste a v čase oznámenom na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu, ktoré si osvojuje ako svoje vlastné tak ako ho uviedol krajský súd na str. 2 - 4 svojho rozsudku. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na dôvody žaloby uvádza odvolací súd nasledovné:

Podľa § 103 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. dávka garančného poistenia sa poskytne najviac v rozsahu troch mesiacov z posledných 18 mesiacov trvania pracovnoprávneho vzťahu predchádzajúcich začiatku platobnej neschopnosti zamestnávateľa alebo ku dňu skončenia pracovnoprávneho vzťahu z dôvodu platobnej neschopnosti zamestnávateľa.

V prejednávanom prípade pracovnoprávny vzťah žalobcu a zamestnávateľa skončil skôr, ako vznikla platobná neschopnosť zamestnávateľa, a v dobe, ktorá predchádza vzniku platobnej neschopnosti o viac ako 18 mesiacov. Na daný prípad sa vzťahuje tá časť ustanovenia § 103 ods. 2, ktorá znie „dávka garančného poistenia sa poskytne najviac v rozsahu troch mesiacov z posledných 18 mesiacov trvania pracovnoprávneho vzťahu“ avšak len za predpokladu, že doba posledných 18 mesiacov trvania pracovnoprávneho vzťahu predchádzala začiatku platobnej neschopnosti“. Znamená to, že nepostačuje akákoľvek doba posledných 18 mesiacov trvania pracovnoprávneho vzťahu, ale táto doba musí predchádzať začiatku platobnej neschopnosti. Okrem gramatického znenia zákona (aj textu Smernice, na ktorú sa žalobca odvoláva), pri slovnom spojení „z posledných 18 mesiacov trvania pracovného vzťahu predchádzajúcich začiatku platobnej neschopnosti zamestnávateľa“ použitý výraz „predchádzajúcich“ je potrebné vyložiť ako synonymum slova predošlých, ktoré priamo predchádzajú súčasnému, čím je jasne dané ako sa časový úsek počíta, čo je v súlade i s logickým chápaním času a účelom dávky garančného poistenia. Prvostupňovým rozhodnutím SP - pobočka Trnava rozhodla, že žalobca nemá nárok na dávku garančného poistenia s poukazom na skutočnosť, že vzhľadom na vznik platobnej neschopnosti 08.04.2011 v posledných 18 mesiacoch pred začiatkom platobnej neschopnosti, t. j. od 08.10.2009 - 07.04.2011 žalobca nepreukázal neuspokojené nároky z pracovnoprávneho vzťahu, ktoré by bolo možné uspokojiť dávkou garančného poistenia, keďže pracovnoprávny vzťah žalobcu zanikol ku dňu 31.07.2009. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ pracovnoprávny vzťah žalobcu zanikol

31.07.2009, t. j. viac ako 18 mesiacov pred dňom začiatku platobnej neschopnosti zamestnávateľa, nie je splnená podmienka pre poskytnutie dávky garančného poistenia, pretože pracovnoprávny vzťah v predchádzajúcich osemnástich mesiacoch pred vznikom platobnej neschopnosti zamestnávateľa netrval. Skutočnosť, že samotný pracovnoprávny vzťah žalobcu nejakú dobu trval, sama osebe nie je dôvodom pre poskytnutie dávky garančného poistenia.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedený výklad zodpovedá účelu garančného poistenia a nie je v rozpore ani so systematickým výkladom zákona. Je pravdou, že vychádzajúc z názvu príslušného ustanovenia zákona, podmienky pre priznanie dávky garančného poistenia sú stanovené v § 102 zákona, a § 103 ustanovuje spôsob určenia jeho výšky. Znenie ods. 1 a 2 ustanovenia § 103 však jednoznačne vyjadruje súvislosť s ustanovením § 102 zákona. Určenie výšky dávky podľa ods. 1, ktoré ustanovuje povinnosť odvodov poistného a dane, je možné realizovať len u zamestnanca, ktorého pracovnoprávny vzťah trval 18 mesiacov pred vznikom platobnej neschopnosti zamestnávateľa (ods. 2).

Účelom dávky garančného poistenia nie je uspokojenie akýchkoľvek skorších nárokov bývalého zamestnanca zamestnávateľa, k čomu vedie výklad žalobcu. Časový rozsah nárokov podľa § 103 ods. 2 zákona má za cieľ riešiť aktuálny akútny stav finančnej núdze zamestnanca spôsobený platobnou neschopnosťou zamestnávateľa, a tento časový rozsah je pre daný prípad určený práve obdobím posledných 18 mesiacov pred vznikom platobnej neschopnosti, v ktorom však už pracovný vzťah žalobcu k bývalému zamestnávateľovi netrval.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný vychádzal z relevantnej, platnej a účinnej právnej úpravy garančného poistenia. Treba prisvedčiť žalovanej, že ust. §§ 102 a 103 zákona sú kompatibilné s platnou úpravou čl. 4 Smernice 2008/94/ES z 22.10.2008 (ďalej len „Smernice“). Preto krajský súd dôvodne dospel k záveru, že z dôvodov uvedených v žalobe nie je rozhodnutie žalovaného nezákonné. Odvolací súd nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie rozsudku krajského súdu. Odvolací súd v prejednávanej veci nevidel dôvod na to, aby sa zaoberal iným neprávoplatným rozsudkom iného krajského súdu (t. č. v odvolacom konaní o odvolaní žalovaného ešte nebolo rozhodnuté).

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. á contr. žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.